

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Kovács Imre ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve**(felperes címe) felperesnek a Dr. Papp Tamás Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 16.G.40.055/2008/9. számú ítélete ellen a felperes 10. sorszámú fellebbezése folytán tárgyaláson kívül meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes 24/2008.(V.23.) TGY számú határozatát hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 71.000 (hetvenegyezer) forint elsőfokú, és 124.000 (százhuszonnégyszer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az alperes gazdasági társaság egyik tagja. Az alperes 2008. május 28-án taggyűlést tartott. A meghívókat az ott feltüntetett Sz. I. ügyvezető helyett B. J.-né gazdasági igazgató-helyettes írta alá. A meghívóban a napirendi pontok között 7. sorszám alatt szerepel a „tagokkal kötött szerződések jóváhagyása”. Az alperes valamennyi tagja részére megküldte a 2008. május 16-án kelt „a 2008. május 23-i tulajdonosi taggyűlés írásos anyaga” című terjedelmes iratanyagot is. A taggyűlésen a felperes nem képviseltette magát, de törzstőke 88,8 %-át képviselő tagok jelen voltak, ezért a taggyűlés határozatképes volt. A taggyűlés számos határozatot hozott, egyebek mellett a 24/2008.(V.23.) TGY. számút, amely szerint a taggyűlés 3433 igenlő szavazattal, 688 ellenszavazat mellett (D.) úgy döntött, hogy a D. V. Ö.-vel 2007. évben módosított üzemeltetési szerződést jóváhagyja.

A felperes keresetében kérte, a bíróság az alperes 24/2008.(V.23.) TGY számú határozatát helyezze hatályon kívül. Arra hivatkozott, hogy a taggyűlést nem az ügyvezető hívta össze, továbbá az egyes napirendi pontok tekintetében részletes előterjesztést az alperestől nem kapott, illetve már csak a jogszabályban a taggyűlés összehívására biztosított határidőn túl. Hivatkozott arra is, hogy a taggyűlési határozat „nem felel meg a jogi szempontú értelmezés követelményeinek sem”, mert az előterjesztéssel kiküldött szerződések nem mindegyike tárgyában született határozat, olyan határozatokat is tartalmaz a jegyzőkönyv, amelyek mögöttes szerződését még késve sem küldték meg, harmadrészt „az előterjesztés legalább két olyan szerződést tartalmaz, amely megfelel a 24/2008.(V.23.) TGY számú határozatban foglalt - az azonosítást ellehetetlenítő - túlzottan általános követelményeknek”. Azt is állította, hogy „a szerződések és az azok egyikét (?) jóváhagyó 24/2008.(V.23.) TGY számú határozat a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. tv. (Vgt.) 9. § előírásaiba ütközik, így jogszabálysértő”.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a taggyűlést Sz. I. ügyvezető hívta össze. A meghívót nem ő írta alá, hanem B. J.-né gazdasági igazgató-helyettes, akinek munkaköri feladatai részét képezi az ügyvezető helyettesítése. Magát az összehívásra irányuló döntést az ügyvezető hozta meg, és ő adta ki az utasítást a meghívó és az előkészítő iratok összeállítására és kiküldésére is. A meghívókat azért nem ő írta alá, mert ebben szabadsága miatt akadályoztatva volt.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és a felperest 50.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Álláspontja szerint a taggyűlést ténylegesen az alperes ügyvezetője hívta össze, ennek megítélése szempontjából annak jelentősége nincs, hogy a taggyűlési meghívón kinek az aláírása szerepel. Utalt arra, hogy az ügyvezető az összehívott taggyűlésen maga is személyesen jelen volt, a felperes hivatkozásán kívül egyáltalán fel sem merült az, hogy a taggyűlést nem az ügyvezető hívta össze. A jogszabály meghatározza a taggyűlés összehívásának formai és tartalmi követelményeit, de arra nézve semmilyen további utalást nem tartalmaz, hogy egyebekben az ügyvezető miként jogosult összehívni a taggyűlést. Ebből következően a megyei bíróság álláspontja szerint a taggyűlést úgy is jogosult összehívni, hogy a taggyűlési meghívót a gazdasági igazgató-helyettes írja alá.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a taggyűlési meghívó 7. pontjában szereplő napirendi pont a szükséges kellékeknek mindenben megfelel. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy „a taggyűlési határozat tartalma a jelen perben érdemben semmilyen formában nem vizsgálható”.

Az alperes javára járó perköltséget a bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján állapította meg, mert álláspontja szerint az alperes és jogi képviselője közötti megállapodásban kikötött 125.000 forint + ÁFA összegű megbízási díj nem áll arányban „a pertárgy érték alapulvételével számítható, jogszabályban rögzített ügyvédi díj mértékével”.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést, az alperes csatlakozó fellebbezést jelentett be.

A felperes fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az alperes 24/2008.(V.23.) TGY számú határozatát helyezze hatályon kívül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az alperes taggyűlésének összehívását jogszerűnek ítélte. A taggyűlést a Gt. 143. § (1) bekezdése szerint, ha törvény vagy a társasági szerződés másként nem rendelkezik, az ügyvezető hívja össze. A taggyűlést az ügyvezetőn kívül más személy vagy szerv akkor jogosult összehívni, ha erre a törvény kifejezetten feljogosítja, vagy a társasági szerződés így rendelkezik. Az alperes 2008. május 23-án megtartott taggyűlését azonban nem az összehívásra feljogosított szervek vagy személyek hívták össze. Az alperes társasági szerződése nem tartalmaz a főszabálytól eltérő rendelkezést.

A felperes arra hivatkozott, hogy a Gt.-ben a jogalkotó egyértelműen szabályozta, és kifejezetten meghatározta, hogy mikor van lehetőség képviseletre. B. J.-né gazdasági igazgató-helyettes erre vonatkozó törvényi felhatalmazás és a társasági szerződés ilyen tartalmú rendelkezése hiányában nem volt jogosult a taggyűlés összehívására, a taggyűlési meghívó aláírására. A törvényi rendelkezések helyes értelmezése szerint a taggyűlés összehívása körében képviseletnek nincs helye.

A felperes álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a taggyűlési meghívó 7. pontjában szereplő napirend mindenben megfelel a jogszabályi előírásnak, és a kialakult gyakorlatnak. A meghívón legalább a szerződések elnevezését és keltét pontosan fel kellett volna tüntetni, annak érdekében, hogy azok egyértelműen azonosíthatók legyenek a tagok részére.

A felperes álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a felperes keresettel támadott taggyűlési határozatát jogszerűnek ítélte meg. A szerződés ugyanis jogszabályba ütközik, így a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmis. A jogszabályba ütköző és ekként érvénytelen szerződést jóváhagyó taggyűlési határozat is érvénytelen.

Az alperes a felperes fellebbezésével érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, csatlakozó fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltségről rendelkező részében részben változtassa meg, és a felperest a csatolt díjmegállapodás szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezze. Az ügyvédi munkadíj mértéke és esedékessége tekintetében szabad megállapodás tárgya (1998. évi XI. tv. 9. § (2) bekezdés), és semmilyen jogszabály nem zár ki egy olyan díjmegállapodást, amelyet az alperes jogi képviselőjével kötött. A díjazás mértékét sem látja eltúlzottnak.

A felperes kérte, hogy a másodfokú bíróság a csatlakozó fellebbezésnek ne adjon helyt.

A fellebbezés megalapozott, a csatlakozó fellebbezés nem megalapozott.

A Gt. 143. § (1) bekezdése szerint a taggyűlés - ha törvény vagy a társasági szerződés másként nem rendelkezik - az ügyvezető hívja össze.

Az ügyvezetés összehívása a taggyűlés helyszínének, időpontjának, napirendjének meghatározását és a tagok erről szóló értesítését jelenti. Ezt a feladatot az ügyvezető illetve a törvényben vagy a társasági szerződésben meghatározott más személy végezheti el. A taggyűlésre szóló meghívónak a taggyűlés összehívására jogosult személytől kell származnia.

A társasági szerződés 14.b és 19.c. pontja szerint a taggyűlést az ügyvezető és a felügyelő bizottság hívhatja össze. A taggyűlés csak akkor tekinthető szabályszerűen összehívottnak, ha azt az arra jogosult személyek a törvényben és a társasági szerződésben meghatározott módon hívták össze. Jelen esetben ez nem történt meg, a meghívó nem a taggyűlés összehívására jogosult személytől származott.

A társasági szerződés a gazdasági igazgató-helyettest a taggyűlés összehívására nem jogosítja fel. A gazdasági igazgató-helyettes a taggyűlést az ügyvezető képviselőjeként sem hívhatta össze, mert a Gt. 22. §-a szerint a vezető tisztségviselő a társaság belső működése körében a társasággal, illetve annak testületeivel, valamint más tisztségviselőivel kapcsolatos feladatait csak személyesen láthatja el, képviselőnek nincs helye. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az ügyvezető a gazdasági igazgató-helyettes aláírásával is jogosult összehívni a taggyűlést.

A Gt. 20. § (3) bekezdése alapján a társaság legfőbb szervének ülése szabályszerű összehívás nélkül csak akkor lett volna megtartható, ha valamennyi tag jelen van és az ülés megtartásához hozzájárul. Az ülésen azonban minden tag nem volt jelen.

A nem szabályszerűen összehívott taggyűlés érvényes határozatot nem hozhatott, a keresettel megtámadott határozatot a Gt. 46. § (2) bekezdése alapján a keresetlevélben illetve a fellebbezésben megjelölt további indokok vizsgálata nélkül hatályon kívül kell helyezni, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta. A Pp 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a pereszes alperest a felperes költségeinek megfizetésére kötelezte. A felperest az elsőfokú eljárásban képviselő jogtanácsos munkadíját a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján 50.000 forintban határozta meg, melyhez hozzáadta a 21.000 forint lerótt kereseti illetéket. A felperest a fellebbezési eljárásban képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és a mellékelt megbízási szerződés alapján 100.000 forintban határozta meg. Az alperes pereszes lett, a felperestől

perkölségre nem tarthat igényt, így a csatlakozó fellebbezés alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására nincs lehetőség.

P é c s, 2009. március 12.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró